

با این روش‌ها جلوی لوس شدن فرزندتان را بگیرید

کودک لوس، فرزند، نوجوانی، خودخواهی، افسردگی، کودکان، کودک باهوش، رختخواب، مسواک زدن، والدین، خانواده ایرانی، کودک، تربیت کودک کودکان لوس با اطرافیان خود سلطه جویانه عمل کرده و می خواهند همه چیز برای آنها باشد.

کودک لوس، فرزند، نوجوانی، خودخواهی، افسردگی، کودکان، کودک باهوش، رختخواب، مسواک زدن، والدین، خانواده ایرانی، کودک، تربیت کودک کودکان لوس با اطرافیان خود سلطه جویانه عمل کرده و می خواهند همه چیز برای آنها باشد. علاوه بر این، آنها به شما پاسخگو نبوده و دستورات و قوانین تان را زیر پا می گذارند.

به گزارش سلامت نیوز بیشتر مواقع اگر از خرید یک اسباب بازی جدید یا هر چیز لذت بخش دیگر امتناع کنید، با گریه، چیغ و داد و همچنین لگد زدن به زمین و در و دیوار مواجه خواهید شد.

در ضمن، هنگامی که کودکان لوس پا به دوران نوجوانی می گذارند، به مشکلاتی چون خودخواهی مفرط، عدم توانایی در کنترل رفتار خویش، اضطراب و افسردگی بیش از نوجوانان دیگر مستعد هستند و با بروز چنین رفتارهایی می توانید متوجه شوید که کودک تان را لوس کرده اید.

متخصصان پرورش کودکان و نوجوانان بر این باورند که اگر والدین بیش از حد به فرزندان خود توجه کنند و همه چیز را در اختیار آنان قرار دهند، کار به جایی می رسد که فرزندان شان دیگر با هیچ چیزی راضی نخواهند شد اما اگر والدین دست از لوس کردن فرزندان خود بردارند، نه تنها کمتر از رفتارهای کودکان خود ناامید می شوند، بلکه آنها را برای برخورد مناسب با مسائل زندگی شان آگاه می کنند. البته یاد دادن اینکه کودکان در آینده چگونه از پس زندگی خود برآیند بسیار سخت است.

بنابراین، چاره کار چیست و از کجا باید شروع کرد؟

در ادامه روش هایی ارائه شده است که با استفاده از آنها می توانید اوضاع را کنترل کنید. ۱- برای خاتمه دادن به لوس کردن کودک تان، تصمیم قاطع بگیرید باید متعهد شوید که از لوس کردن فرزندتان دست می کشید. حتی اگر این کار را نصفه و نیمه هم اجرا کنید، بهتر از هیچ است. تجربه نشان می دهد که هرگاه والدین در انجام ماموریت جدید خود، مصمم باشند، روند بهبود رفتاری در کودکان شان تسریع می یابد مثلاً روی کودک ۱۰ ساله ای که از بدو تولد لوس شده، نیازی نیست ۱۰ سال کار معکوس صورت گیرد تا رفتارش اصلاح شود زیرا، کودکان باهوش بوده و دوست دارند که در مسیر درست قرار بگیرند؛ بنابراین، بهبود رفتار آنها زیاد طول نخواهد کشید.

۲- تهدیدهای توخالی را با دستورالعمل های شفاف، کوتاه و آرام عوض کنید زمانی که والدین مدام کودکان در حال گریه خود را با الفاظی مثل «بس کن! این دیگه آخرین باره!» تهدید می کنند، در واقع به آنها یاد می دهند که والدین خود را نادیده بگیرند زیرا کودکان می دانند که بعد از کلی نق زدن و اهمیت ندادن به حرف پدر و مادر، سرانجام به خواسته خویش می رسند. توصیه روانشناسان به والدین در اینگونه مواقع، گفتن جمله «منظورت از انجام این کارها چیست؟» به فرزندشان می باشد. این جمله موثر بوده و باعث می شود که در ادامه، والدین مجبور به داد و فریاد زدن بر سر کودکان خویش، نشوند.

علاوه بر این، سر مسائل معمول مانند مسواک زدن، خاتمه دادن به بازی رایانه ای و یا رفتن به رختخواب، به هیچ وجه درگیر توضیح اضافی و یا چانه زنی بی انتها با کودکان خود نشوید زیرا، فرزندان شما به اندازه کافی باهوش هستند که اهمیت بهداشت فردی و یا سر موقع خوابیدن را بفهمند؛ بنابراین، نیازی نیست که این موارد را هزاران بار برای آنها یادآوری کنید.

۳- نظم دایمی ایجاد کنید و عواقب آن را توضیح دهید «دو صد گفته چون نیم کردار نیست.» بنابراین، به صحبت کردن غیر موثر خاتمه داده و پیامدهای سفت و سختی را بنا کنید مثلا اگر کودک شما در مسواک زدن اهمال می کند، به جای تهدید کردن، خوردن شکر و شیرینی های مورد علاقه وی را به مدت یک روز ممنوع کنید یا مثلا اگر اسباب بازی هایش را جمع نمی کند، چند روزی آنها را دور از دسترس فرزند خود قرار دهید. احتمالا کودک تان گریه و زاری خواهد کرد، اما نباید با او با خشم و غضب برخورد کنید.

کودکان ما به محدودیت های منطقی نیاز دارند تا رشد کنند، اما آنها نباید احساس طردشدگی و درماندگی کنند و تصور نمایند دیگر والدین شان آنها را دوست ندارند.

منبع : چاره چی